

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4428/2022
Рев2 4455/2022
28.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Зорице Булајић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бора Николић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова Београд, Одред жандармерије у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама тужене изјављеним против пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2388/21 од 12.01.2022. године и Гж1 2054/22 од 09.08.2022. године, у седници одржаној 28.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебним ревизијама тужене изјављеним против пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2388/21 од 12.01.2022. године Гж1 2054/22 од 09.08.2022. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужене изјављене против пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2388/21 од 12.01.2022. године и Гж1 2054/22 од 09.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 1490/17 од 31.05.2021. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име неисплаћеног додатка на плату, и то: а) по основу приправности за период од јануара 2015. закључно са августом 2017. године и б) по основу теренског рада за период од јануара 2017. закључно са августом 2017. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом у висини и на начин ближе одређен тим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 118.150,09 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2388/21 од 12.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у првом ставу изреке под а). Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу првом изреке под б) и у ставу другом изреке и предмет у укинутим деловима враћен истом суду на поновно суђење.

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 220/22 од 17.03.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати за период од 01.10.2014. до 01.10.2017. године на име накнаде штете због неисплаћених додатка на плату, и то на име теренског додатка, појединачне месечне износе са законском затезном каматом у висини и на начин ближе наведен у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 128.650,09 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2054/22 од 09.08.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П1 220/22 од 17.03.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажних пресуда донетих у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизије, и то у односу на пресуду Гж1 2388/21 од 12.01.2022. године због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, а у односу на пресуду Гж1 2054/22 од 09.08.2022. године због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се ревизије сматрају изузетно дозвољеним у смислу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Предмет тражене правне заштите је исплата увећане плате по основу приправности и накнаде трошкова боравка и рада на терену (теренског додатка), а правноснажним пресудама је утврђено да је тужбени захтев основан. О овом праву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, да приправност као посебан облик рада ван радног времена у ком запослени мора бити стално доступан да би, ако настане потреба, извршио неку неодложну интервенцију, а што у знатној мери ограничава слободу кретања запосленог, те се за овај статус запосленима додељује одређена надокнада, јер такав запослени у сваком моменту може бити позван на рад, а дежурство ван радног времена врши се искључиво у циљу обављања посла као и уз накнаду по основу теренског додатка реализованог фактичким радом изван службених просторија и боравком на терену -теренски рад у копненој зони безбедности на југу Србије. Дакле пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе, у којој је расправљено питање права полицајаца и овлашћених службених лица на увећану плату за прековремени рад, приправност, теренски додаток и друге видове нередовности у раду, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побijeног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете у висини неисплаћених додатака на плату тужиоца (тужба ради новчаног потраживања) у овом спору поднета је 01.11.2017. године, а укупна вредност предмета спора је 382.504,73 динара, који износ не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази имовински цензус за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да су ревизије тужене недозвољене, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић